

אמר ר' יוסי איווב את הדבר הזה, אמר ולא פרש את הדבר, ופרשיה טל הרב. רבוי יוסא אמר, אחת היא - זו הכנסת ישראל בಗלות מצרים, شب席ילה קרג הקדוש ברוך הוא במצרים ועשרה בהם נקומות. זהו שכתבוב פם ורשע הוא מכללה.

רבוי חייא אמר, איווב לא נלכה, אלא בזמן שיצאו ישראל ממצרים. אמר איווב, אם כן, כל הפנים שרים, פם ורשע הוא מכללה. פרעה החזיק בישראל ואמור (שמות ח) מי ה' אשר אשמע בקהלו, ואני לא החזקתי בהם ולא עשתי דבר - פם ורשע הוא מכללה? וזה שכתבוב (שם ט) הירא את דבר ה' מעבדי פרעה, זה איווב.

רבוי יהודה אמר, אוטם אבנינו ברד שהיו יורדים, התעכבו על ידי משה, ואחר כך עשו נקומות בימות יהושע, וlatent לבא עתידים לזרת אותם שנשארו על ארום ובונתיה. אמר רבוי יוסי, וזה שכתבוב (מיכה) כיימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות.

דבר אחר וירא ישראל את היד הגדולה וגוז', הגדלה וגוז' - פסוק זה אין ראשו סופו, ואין סוףו ראשו. בתחלתו וירא ישראל, ואחר כך ויראו העם את ה'. אלא אמר רבוי יהודה, אותו זkan שירד עם בניו לגלויות וstable עליו את הגלות והבנין את בניו לגלות, הוא ראה ממש את כל אותן נקומות וגבורות שעשה הקדוש ברוך הוא במצרים. זהו שכתבוב וירא ישראל, ישראל ממש.

ואמר רבוי יהודה, העלה הקדוש ברוך הוא את אותן זkan ואמר לו, קום תראה את בניך יוצאים מתחם עם חזק. קום תראה את הגבורות שעשיתם בשכיל בניך במצרים.

יעל דא אמר (ר' יוסי) איווב מלאה דא, (אמר) ולא אמר מלאה, ואוקמהה טול הרב, רבוי יוסא אמר, אחת היא: דא כנסת ישראל בגלוותא דמצרים, דבגינה קטל קדרשא בריך הוא במצרים, ועביד בהו נוקמין, הדא הוא דכתיב פם ורשע הוא מכללה.

רבוי חייא אמר, איווב לא אלקי, אלא בזמנא דנפקו ישראל ממצרים. אמר איווב, אי הabi, כל אפייא שווין, פם ורשע הוא מכללה, פרעה אתקייף בהו בישראל, ואמר (שמות ח) מי יי', אשר אשמע בקהלו. ואנא לא אתקיינא בהו, ולא עבידנא מידי, פם ורשע הוא מכללה. הדא הוא דכתיב, (שמות ט) הירא את דבר יי' מעבדי פרעה, זה איווב.

רבוי יהודה אמר, איפון אבנינו ברדא, והו נחתין, אתעכבו על יdoi דמשה, לבתר עבדו נוקמין, ביומי דיהושע. ולזמן דאתמי, זמינים לאחתא אינון דאשתארו, על אדום ובונתיה. אמר רבוי יוסי, הדא הוא דכתיב, (מיכה ז) כיימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות. דבר אחר וירא ישראל את היד הגדולה וגוז', האי קרא לאו רישיה סייפה, ולאו סייפה רישיה. בקדמיתה וירא ישראל, ובתר ויראו העם את יי'. אלא אמר רבוי יהודה, ההוא סבא דנחת עם בניו בגלוותא, וסביל עלייה גלוותא, ואעל לבניו בגלוותא, הוא ממש חזק, כל אינון נוקמין, וכל גבוראן, דעתך קדרשא בריך הוא במצרים, הדא הוא דכתיב וירא ישראל, ישראל ממש.

ואמר רבוי יהודה, סליך קדרשא בריך הוא להאי סבא, ואמר ליה, קום חממי בניך דנפקין מגו עמא מקיפה. קום חממי גבורן דעתךית, בגין בניך במצרים.